

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Jaromíra Klepše ve věci

žalobce

JUDr. V. J., Ph.D., LL.M.

sídlem xxx

zastoupený advokátkou JUDr. Alenou Pokornou Malachovou
sídlem Americká 36, Praha 2

proti
žalované

Česká advokátní komora

sídlem Národní tř. 16, Praha 1

zastoupená advokátkou Mgr. Petrou Vráblikovou,
sídlem Karlštejská 518, Lety

o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu žalované ze dne 7. 2. 2020, č. j. K 87/2017,

takto:

- I. Rozhodnutí odvolacího kárného senátu odvolací kárné komise žalované ze dne 7. 2. 2020, č. j. K 87/2017, a rozhodnutí kárného senátu kárné komise žalované ze dne 12. 2. 2019, č. j. K 87/2017, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 19 456 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku, k rukám advokátky JUDr. Aleny Pokorné Malachové.

Shodu s prvopisem potvrzuje K.Š..

Odůvodnění:**I.****Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu**

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání kárného žalobce a odvolání žalobce (kárně obviněného), a potvrzeno rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory (dále jen „správní orgán“ nebo „ČAK“) ze dne 12. 2. 2019, č. j. K 87/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo žalobci uloženo kárné opatření napomenutí za spáchání kárného provinění, jež spočívalo v tom, že při výkonu advokacie porušil § 16 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“), § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1 a čl. 12 odst. 3 usnesení předsednictva ČAK č. 1/1997 Věstníku (dále jen „etický kodex“), § 19 odst. 1 písm. e) zákona o advokacii, jakož i § 28 odst. 1 zákona o advokacii ve spojení s čl. 2 odst. 2 usnesení předsednictva ČAK č. 2/1998 Věstníku (dále jen „advokátní smírčí řád“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Prvostupňovým výrokem o vině bylo rozhodnuto, že se žalobce dopustil kárného provinění tím, že poté, co jako advokát, vykonávající advokacii v době od 20. 10. 2000 do 29. 2. 2016 jako společník advokátní kanceláře xxx v. o. s. (dále jen „XXX“), jejímž společníkem byla v této době také advokátka JUDr. Z. M. N., Ph.D. (dále jen „kolegyně“), poskytoval právní služby jejímu manželovi Ing. V. M., Ph.D. (dále jen „klient“) a obchodním společnostem propojeným s jeho osobou. Klient odvolal XXX všechny udělené plné moci ve dnech 21. 11. a 23. 11. 2015. Žalobce získal při poskytování právních služeb klientovi v rámci XXX informace o osobních a majetkových poměrech manželů, a poté, co mu nejpозději od konce léta 2015 bylo známo, že mezi manžely nastaly rozpory, které vyústily v rozvodové řízení, nadále poskytoval klientovi právní služby v obchodních záležitostech, při nichž využíval informace získané při výkonu advokacie v rámci XXX, čímž se podílel na možné újmě své kolegyně za účelem možného prospěchu svého klienta.
4. Žalobce dle téhož výroku o vině podal dne 28. 2. 2017 k OSZ pro Prahu 1 na svou kolegyni oznámení o podezření ze spáchání trestného činu, kterého se měla dopustit v souvislosti s výkonem advokacie, aniž předtím využil smírčího řízení před orgány ČAK.
5. Kárný žalobce podal proti výroku prvostupňového rozhodnutí o uložení kárného opatření dne 28. 11. 2019 odvolání, ve kterém požadoval uložení přísnějšího kárného opatření, a to pokuty, neboť jednání žalobce považoval za závažné porušení etického kodexu a advokátního smírčího řádu.
6. Žalobce podal dne 29. 11. 2019 proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání s tím, že ho doplní ve lhůtě 30 dnů. Žalobce odvolání nedoplnil.
7. Žalovaná vydala napadené rozhodnutí, kterým odvolání kárného žalobce a kárně obviněného zamítla. Žalovaná odkázala na body 14 až 17 odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a konstatovala, že kárné řízení proběhlo v pořádku; žalobce měl možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které mu byly kladeny za vinu, hájit se a navrhopvat důkazy na podporu své obhajoby.
8. Žalovaná připomněla, že předmětná věc je výsledkem nepřátelského rozchodu žalobce a jeho bývalé kolegyně po dlouholetém společném výkonu advokacie. Rozchod byl navíc umocněn složitými klientskými vztahy na pozadí probíhajícího rozvodu mezi bývalou kolegyní žalobce a jeho klientem. Žalovaná je přesvědčena o tom, že s ohledem na bývalé a současné vztahy mezi dotčenými osobami bylo povinností žalobce v zájmu požadavku na naprostou nezávislost advokáta při poskytování právních služeb jejich poskytování klientovi odmítnout.
9. Žalovaná zdůraznila, že z vyjádření žalobce, předložených listin a z výpovědí svědků vyplynulo, že se žalobce i přes zjevnou složitost svého postavení snažil při zastupování svého klienta důsledně vyhnout záležitostem v jeho rozvodovém řízení a případně jeho majetkovým záležitostem

Shodu s prvopisem potvrzuje K.Š.

v manželství. Dle žalované navíc nebyl tvrzen, ani prokázán, žádný skutečný následek jednání žalobce.

10. Žalovaná se ztotožnila též se závěry správního orgánu prvního stupně ve věci uloženého kárného opatření, protože bylo uloženo v souladu s § 24 odst. 2 vyhlášky č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona o advokacii stanoví kárný řád (dále jen „advokátní kárný řád“). Dle žalované nešlo o závažné porušení povinností advokáta. Žalobce byl osobou bezúhonnou, která pouze podcenila potřebnou opatrnost při přijímání právních služeb dle § 19 zákona o advokacii. Žalovaná považovala napomenutí za postih mající dostatečný preventivní účinek.

II.

Argumentace účastníků

11. Žalobce v žalobě vznesl celkem dva žalobní body:

1) Žalobce byl shledán kárně vinným za jednání, které ve skutečnosti není kárným proviněním. Žalobce nebyl dle § 28 odst. 1 zákona o advokacii povinen zahájit smírčí řízení, protože trestní oznámení směřovalo proti neznámému pachateli, tj. nikoli vůči konkrétní osobě, tím méně proti advokátovi. Neznámý pachatel měl prolomit ochranu uživatelského a emailového profilu žalobce na serveru umístěném v prostoru bývalé kanceláře. Dle žalobce vyžadoval takový postup IT znalosti, kterými jeho kolegyně nedisponovala. Jako pravděpodobný pachatel byla proto označena osoba od kolegyně žalobce odlišná, přičemž kolegyně byla zmíněna pouze jako jedna z okruhu osob, které mohly neznámému pachateli umožnit přístup. Žalovaná se touto námitkou vůbec nezabývala.

2) Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože neuvádí konkrétně, jakého nedovoleného jednání se žalobce dopustil. Žalovaná odkázala na závěry správního orgánu uvedené v bodech 14 až 17 prvostupňového rozhodnutí, aniž by uvedla, o jaké závěry a jaká jednání se jedná. V těchto bodech jsou zmíněny jak otázky související s rozvodem a majetkovými vztahy mezi manžely, tak otázky jiné. Není tedy jasné, která jednání považovala žalovaná za dovolená a která nikoli. Prvostupňové rozhodnutí žalobci vytýkalo, že měl konkrétní informace o soukromých a majetkových poměrech své kolegyně a svého klienta; k nedovolenému zastoupení by tak nepochybně došlo ve věcech, jimž se žalobce důsledně vyhýbal, jak žalovaná v bodě 8 napadeného rozhodnutí uvedla. Žalobci bylo vytýkáno, že poskytoval právní poradenství obchodním společnostem svého klienta ve věcech rejstříkových zápisů, při veřejných zakázkách, vymáhání pohledávek nebo pracovněprávních záležitostech, přičemž nebylo vysvětleno, jakou úlohu měly při těchto činnostech informace o osobních a majetkových poměrech manželů, tj. jak mohly klienta žalobce zvýhodnit. Kromě toho žalovaná nevymezila, jaké informace o osobních a majetkových poměrech manželů měl žalobce získat. Závěr žalované ohledně způsobilosti jednání žalobce způsobit jeho kolegyni újmu z toho titulu, že součástí SJM byl i zisk z výlučného majetku jednoho z manželů, nemá souvislost s tím, zda žalobce nejednal čestně a svědomitě.

12. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobce ve vyjádření ke kárné žalobě připustil, že svou kolegyni označil za jednu z podezřelých. Trestní oznámení zjevně směřovalo proti kolegyni žalobce. Není rozhodné, zda směřovalo ještě vůči dalším osobám; podstatný je spor mezi dvěma advokáty, který měl být předně řešen na stavovské půdě.
13. Žalovaná upozornila, že kárné provinění žalobce nespočívalo v nedovoleném poskytování právních služeb, nýbrž v tom, že službu poskytoval v situaci, kdy byl ve střetu zájmů podle § 19 odst. 2, resp. § 20 zákona o advokacii. Odvolací kárný senát pouze konstatoval složitost postavení žalobce jako kolegy na straně jedné a advokáta klienta na straně druhé, a kvitoval snahu žalobce nepoužít informace, které měl na základě dřívějšího vztahu se svou kolegyní. Snaha však dle žalované není výsledkem, tím je situace, v níž je přinejmenším možné, že střet zájmů přetrvál. Pouhá možnost, že advokát může disponovat o jiném klientovi informacemi, které by mohly na

úkor tohoto klienta někoho jiného zvýhodnit, by měla vést k odmítnutí právních služeb anebo k jejich ukončení.

14. Žalobce v replice uvedl, že již dne 3. 8. 2017 ve vyjádření ke kárné žalobě upozornil žalovanou, že kárná žaloba byla podána pro skutek, který se takto nestal, neboť žalobce trestní oznámení podal na neznámého pachatele a jeho kolegyně byla pouze jedním z podezřelých. Žalobce obsah oznámení namítal též při prvním ústním jednání ve věci dne 22. 3. 2018 a v závěrečném návrhu učiněném při ústním jednání dne 12. 2. 2019. Tvrzení žalované, že tuto okolnost žalobce nenamítal, je proto nesrozumitelné. Správní orgán dokonce v bodě 11 prvostupňového rozhodnutí napsal, že v trestním oznámení byl vymezen okruh podezřelých. Žalovaná se s tímto argumentem žalobce nevypořádala, ani neuvedla, zda se trestní oznámení týkalo věci související s výkonem advokacie.
15. Žalobce upozornil, že okolnost, zda trestní oznámení směřovalo také proti dalším osobám, byla ve smyslu § 28 odst. 1 zákona o advokacii rozhodující, protože šlo o výjimku z povinnosti využít pro řešení sporu smířčí řízení. Žalobce navrhoval důkazy k osvědčení IT znalostí své kolegyně, tyto důkazy byly provedeny při jednání dne 12. 2. 2019, ale správní orgán neuvedl, proč k jejich obsahu nepřihlédl, jak a zda je vůbec hodnotil.
16. Ve věci nedovoleného poskytování právních služeb žalobce zopakoval svou žalobní námitku a doplnil, že dle zákona o advokacii se v kárném řízení uplatní trestní předpisy, pročez lze postih pro kárné provinění uložit pouze pro to provinění, pro které byla podána kárná žaloba. Kárná žaloba byla podána pro poskytování právních služeb klientovi, za využití znalostí získaných v XXX, k újmě své bývalé kolegyně a ve prospěch svého klienta. Dle žalobce šlo o prostý opis čl. 12 etického kodexu, protože způsob, jakým měly být informace konkrétně žalobcem využity, nebyl uveden. Ve vymezení skutku proto chybělo vymezení poruchy zákonem či stavovskými předpisy chráněného zájmu. Žalobce má navíc za to, že toto v řízení prokázáno nebylo. Naopak bylo zjištěno, že žalobce se poskytování služeb souvisejících s jeho kolegyní vyhýbal. Bod 8 napadeného rozhodnutí výslovně uvádí, že žádný reálný následek jednání kárně obviněného prokázán nebyl. Žalovaná neoznačila údaj získaný při poskytování právních služeb v XXX, který měl žalobce při zastupování svého klienta využít.
17. V závěru repliky poukázal žalobce na to, že se žalovaná nevypořádala s materiálními znaky kárného provinění dle § 32 odst. 2 zákona o advokacii.

III.

Posouzení žaloby

18. Dne 8. 9. 2021 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém žalobce i žalovaná setrvali na své argumentaci z písemných podání.
19. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
20. **Ad 1)** Podle § 28 odst. 1 zákona o advokacii jsou advokát nebo advokátní koncipient v zájmu cti a vážnosti advokátního stavu povinni před tím, než proti jinému advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi zahájí soudní nebo jiné řízení ve věci související s výkonem advokacie, využít smířčího řízení před orgány Komory; to neplatí, je-li alespoň jedním z účastníků sporu třetí osoba.
21. Podle § 28 advokátního kárného řádu přezkoumá odvolací senát výrok odvoláním napadeného rozhodnutí, jakož i správnost kárného řízení, které tomuto rozhodnutí předcházelo; přihlíží přitom i k vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, pokud mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje K.Š.

22. Podle čl. 2 odst. 2 advokátního smírčího řádu se zahájením řízení rozumí i podání podnětu k zahájení řízení v případě, kdy soudní nebo jiné obdobné řízení může být zahájeno pouze z úřední povinnosti; takovým podnětem je například trestní oznámení nebo oznámení o přestupku.
23. Žalobce namítal, že nebyl dle § 28 odst. 1 zákona o advokacii povinen zahájit smírčí řízení, protože trestní oznámení směřovalo proti neznámému pachateli, nikoli vůči konkrétní osobě, tím méně proti advokátovi. Kromě toho měl žalobce za to, že se žalovaná s touto námitkou v průběhu kárného řízení nevypořádala.
24. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76).
25. Městský soud předesílá, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, protože žalovaná dle § 28 advokátního kárného řádu odůvodnila, proč byl žalobce shledán vinným za porušení povinnosti zahájit smírčí řízení. Žalovaná v bodu 6 napadeného rozhodnutí odkázala na body 14 až 17 prvostupňového rozhodnutí. Správní orgán se v bodu 16 věnoval části skutku spočívající v podání trestního oznámení v rozporu s § 28 odst. 1 zákona o advokacii, když shledal porušení vážnosti advokátního stavu tím, že žalobce před podáním trestního oznámení nevyužil smírčího řízení. Obsah trestního oznámení správní orgán rozebral v bodě 11 prvostupňového rozhodnutí.
26. Předmětem sporu je otázka, zda se žalobce podáním trestního oznámení dopustil kárného provinění, které mělo spočívat v porušení povinnosti řešit spor pomocí smírčího řízení dle § 28 odst. 1 zákona o advokacii.
27. Účelem povinnosti dle § 28 odst. 1 zákona o advokacii je nesnižovat důstojnost advokátního stavu zahajováním soudních nebo jiných řízení s členy ČAK ve věcech souvisejících s výkonem advokacie, bez využití smírčího řízení před orgány Komory. V ustanovení § 28 odst. 1 věta za středníkem zákona o advokacii je uvedena výjimka z této povinnosti pro případ, že alespoň jedním účastníkem sporu je třetí osoba, tj. osoba, která není advokátem nebo advokátním koncipientem.
28. Žalobce podal dne 27. 2. 2017 na Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 1 oznámení o podezření ze spáchání trestného činu. Trestní oznámení je dle čl. 2 odst. 2 advokátního smírčího řádu nutné považovat za „zahájení řízení“ ve smyslu § 28 odst. 1 zákona o advokacii, takže před jeho podáním musí dojít k pokusu o smír před orgány ČAK. Městský soud má však za to, že v nyní posuzované věci nebyl žalobce k tomuto postupu povinen.
29. Žalobce v trestním oznámení uvedl, že jeho kolegyně ke stížnosti proti jeho osobě přiložila několik e-mailů z žalobcovy e-mailové schránky xxx, kterou žalobce používal ve společné advokátní kanceláři do února 2016, kdy XXX opustil. Žalobce upozornil, že na serveru umístěném v prostorách kanceláře v přízemí domu na adrese Xxx, zůstal jeho uživatelský profil ve Windows, zajištěný heslem, které žádné třetí osobě nezpřístupnil a nikomu neudělil souhlas ke čtení své e-mailové korespondence. Žalobce měl za to, že někdo tiskl jeho e-maily, přičemž ze záhlaví e-mailu vytištěného dne 30. 11. 2016 dovodil, že se tak stalo v prostředí domény advokátní kanceláře jeho bývalé kolegyně. Žalobce uvedl, že z e-mailu ze dne 23. 12. 2016 navíc vyplývalo, že někdo patrně na serveru vytvořil nový uživatelský profil xxx; původní adresa totiž obsahovala ještě „xxx“ na začátku.
30. Na základě těchto okolností žalobce v trestním oznámení vymezil okruh možných podezřelých. Do této skupiny zahrnul jednak svou bývalou kolegyni, protože přístup do uzamčených prostor kanceláře byl bez jejího vědomí vyloučen, ale také jednatele společnosti Xxx s.r.o. (případně její zaměstnance), který ve stížnosti proti žalobci uvedl, že tato společnost je od 1. 3. 2016 nájemcem nebytových prostor v domě, kde sídlí advokátní kancelář žalobcovy bývalé kolegyně. V závěru trestního oznámení žalobce konstatoval, že nabourání jeho účtu vyžadovalo vyšší stupeň

Shodu s prvopisem potvrzuje K.Š.

uživatelských schopností, a proto bylo dle žalobce možné, že se tohoto protiprávního jednání dopustila třetí osoba, zřejmě znalec z oblasti IT.

31. Z obsahu trestního oznámení je tedy patrné, že podezřelým nebyla pouze bývalá kolegyně, ale také dvě třetí osoby, které nebyly členy ČAK, a to jednatel společnosti Xxx s.r.o. a neznámý IT odborník. Soud podotýká, že vymezení podezřelých nebylo svévolné, s cílem obejít povinnost řešit spory mezi advokáty smírem, ale rozumně odůvodněné. Spor se netýkal pouze profesní etiky advokátů, proto žalobce nebyl povinen dle § 28 odst. 1 věty za středníkem zákona o advokacii využít smírčí řízení.
32. Městský soud tomuto žalobnímu bodu vyhověl.
33. **Ad 2)** Podle § 16 odst. 2 zákona o advokacii je advokát při výkonu advokacie povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.
34. Podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o advokacii je advokát povinen poskytnutí právních služeb odmítnout, jestliže zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá, jsou v rozporu se zájmy advokáta nebo osoby advokátovi blízké.
35. Podle § 22 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „ObčZ“), osoba blízká je příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel nebo partner podle jiného zákona upravujícího registrované partnerství; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní. Má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí.
36. Podle § 17 zákona o advokacii postupuje advokát zejména při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.
37. Podle čl. 4 odst. 1 etického kodexu je advokát všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.
38. Podle čl. 12 odst. 3 etického kodexu advokát poskytující právní služby ve sdružení nebo ve společnosti nesmí použít na újmu jiného účastníka sdružení nebo společníka nebo ve svůj vlastní prospěch anebo ve prospěch třetích osob zvláštních informací, které získal v souvislosti s takovým poskytováním právních služeb. Tato povinnost trvá i po zániku členství advokáta ve sdružení nebo ve společnosti.
39. Dle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože žalovaná neuvedla konkrétně, jakého nedovoleného jednání se žalobce dopustil. Prvostupňové rozhodnutí žalobci vytýkalo, že měl konkrétní informace o soukromých a majetkových poměrech své kolegyně a svého klienta; k nedovolenému zastoupení by tak nepochybně došlo ve věcech, kterým se žalobce důsledně vyhýbal, jak žalovaná v bodě 8 napadeného rozhodnutí uvedla. Žalobci bylo vytýkáno, že poskytoval právní poradenství obchodním společnostem svého klienta, přičemž nebylo vysvětleno, jakou úlohu měly při těchto činnostech informace o osobních a majetkových poměrech manželů, tj. jak mohly klienta žalobce zvýhodnit. Kromě toho žalovaná nevymezila, jaké informace o osobních a majetkových poměrech manželů měl žalobce získat. Závěr žalované ohledně způsobilosti jednání žalobce způsobit jeho kolegyni újmu z toho titulu, že součástí SJM byl i zisk z výlučného majetku jednoho z manželů, nemá souvislost s tím, zda žalobce jednal či nejednal čestně a svědomitě.
40. Městský soud shrnuje, že výrokem č. 1 prvostupňového rozhodnutí byl žalobce shledán vinným ze spáchání kárného provinění, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 16 odst. 2 zákona o advokacii nejednal čestně a svědomitě; v rozporu s § 19 odst. 1 písm. e) zákona o advokacii neodmítl poskytnutí právních služeb v situaci, kdy zájmy klienta byly v rozporu se zájmy žalobcovy kolegyně;

Shodu s prvopisem potvrzuje K.Š.

v rozporu s § 17 zákona o advokacii nedodržel čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 12 odst. 3 etického kodexu, neboť zastupoval klienta za použití informací získaných v XXX k možné újmě své kolegyně. Konkrétní jednání bylo ve výroku uvedeno (vizte bod 3 tohoto rozsudku). V bodech 14 a 15 odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgán srozumitelně vylíčil, v čem spatřoval protiprávní jednání žalobce: šlo o snížení důstojnosti advokátního stavu v důsledku neukončení zastupování klienta poté, co se žalobce dozvěděl o rozporech mezi klientem a svou kolegyní.

41. Městský soud proto uzavřel, že napadené rozhodnutí, které na body 14 a 15 prvostupňového rozhodnutí odkázalo, je přezkoumatelné. Předmětem sporu mezi účastníky řízení je otázka, zda žalovaná v kárném řízení prokázala, že se žalobce dopustil neetického jednání, které mu bylo kladeno za vinu.
42. Městský soud připomíná, že žalobci bylo vytýkáno porušení čestného a svědomitého výkonu advokacie, kterého se dopustil jednak tím, že nepřestal poskytovat právní služby svému klientovi, jakmile se dozvěděl, že mezi klientem a bývalou kolegyní vznikly rozpory; a jednak tím, že po zániku svého členství v XXX použil na možnou újmu jiného společníka zvláštní informace, které získal při poskytování právních služeb v rámci XXX.
43. Ze správního spisu je patrné, že mezi kolegyní žalobce a jeho klientem vznikla podstatná rozepře, která vyvrcholila zahájením rozvodového řízení. Vztahy mezi žalobcem a jeho kolegyní se také zhoršily, což vedlo mj. k tomu, že kolegyně podala proti žalobci několik stížností a žalobce opustil bývalou advokátní kancelář a založil si novou. Žalovaná k tomu uvedla v bodě 7 napadeného rozhodnutí, že ze složitosti vztahů mezi žalobcem, jeho kolegyní a jeho klientem vyplývá povinnost žalobce v zájmu požadavku na naprostou nezávislost advokáta při poskytování právních služeb jejich poskytování klientovi odmítnout. Soud je přesvědčen, že taková úvaha je sama o sobě chybná.
44. Na případy střetu zájmů pamatuje § 19 odst. 1 písm. e) zákona o advokacii, který stanovuje advokátovi povinnost poskytnutí právních služeb odmítnout, resp. spolupráci ukončit, pokud jsou služby již poskytovány (§ 20 odst. 1 zákona o advokacii). Účel tohoto ustanovení spočívá ve vytvoření předpokladu pro výkon advokacie ve prospěch klienta dle § 16 odst. 2 zákona o advokacii. Tento požadavek je vyloučen, pokud má advokát, nebo osoba jemu blízká, zájem, který je v rozporu se zájmem klienta. Žalovaná se touto otázkou podrobně nezabývala a spokojila se s konstatováním složitých mezilidských vztahů.
45. Ze správního spisu nevyplývá, že by měl zájem žalobce být v rozporu se zájmem jeho klienta kvůli tomu, že se klient rozvádí se svou manželkou, která je bývalou kolegyní žalobce. Naopak, vztah žalobce k jeho kolegyni není příznivý. Zbývá tedy vyhodnotit, zdali je kolegyně osobou žalobci blízkou. Zákon o advokacii nevymezuje, kdo je osobou advokátovi blízkou. Na základě jednoty právního řádu se užije § 22 odst. 1 věta za středníkem ObčZ. Kolegyně by tedy byla osobou žalobci blízkou, pokud by s ním byla v poměru rodinném nebo obdobném (majícím znaky užší rodiny) a pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní (existence citového vztahu, obvyklá mezilidská soudržnost nepostačuje).
46. Žalovaná naplnění těchto znaků neprokázala, proto nemohla na základě presumpce neviny shledat žalobce vinným z porušení § 19 odst. 1 písm. e) zákona o advokacii. Zákaz střetu zájmů neslouží k ochraně kolegyně žalobce, nýbrž k ochraně jeho klienta. Není proto podstatné, zda a jak se kolegyně cítila být jednáním žalobce dotčena na svých právech.
47. Soud se dále neztotožnil s názorem žalované, že žalobce porušil čl. 12 odst. 3 etického kodexu. Skutková podstata kárného provinění dle tohoto ustanovení vyžaduje, aby 1) advokát poskytující právní služby ve společnosti, 2) použil na újmu jiného společníka nebo ve svůj prospěch anebo ve prospěch třetích osob, 3) zvláštní informaci, 4) kterou získal v souvislosti s takovým poskytováním právních služeb. Žalovaná prokázala pouze splnění subjektu skutkové podstaty, tj. že žalobce vykonával svou advokátní praxi jako společník XXX; prvky objektivní stránky kárného provinění již žalobkyně neprokázala.

Shodu s prvopisem potvrzuje K.Š.

48. Skutková podstata čl. 12 odst. 3 etického kodexu je naplněna při vzniku následku v podobě újmy nebo prospěchu. Žalovaná v bodě 8 napadeného rozhodnutí sama přiznala, že následek žalobcova jednání nebyl prokázán, a že se žalobce při zastupování klienta snažil vyhnout otázkám rozvodového řízení a manželského majetkového režimu. Není tedy zřejmé, jakou újmu žalobce své bývalé kolegyni způsobil, nebo v opačném gardu, jaký prospěch svému klientovi zajistil. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá ani to, jaké konkrétní informace měl žalobce k tvrzenému protiprávnímu jednání použít.
49. Nedostatečné dokázání znaků skutkové podstaty se projevilo ve výroku prvostupňového rozhodnutí, v němž správní orgán konstatoval: „[...] v souvislosti s poskytováním právních služeb klientovi v rámci NJP získal informace o osobních a majetkových poměrech manželů, a poté, co mu nejpозději od konce léta 2015 bylo známo, že mezi manžely nastaly rozpory, které vyústily v rozvodové řízení, nadále poskytoval klientovi právní služby v obchodních záležitostech, a při jejich poskytování využívá informací získaných v souvislosti s poskytováním právních služeb v rámci NJP a aktivně vystupuje a podílí se na jednáních a úkonech k možné újmě své kolegyně a k možnému prospěchu svého klienta [...]“. V odsuzujícím výroku tak nebylo uvedeno, jaké konkrétní zvláštní informace měl žalobce při výkonu advokacie v rámci XXX získat, tím méně jakým způsobem je měl využít buď k újmě své kolegyně nebo ku prospěchu svého klienta. Strohé konstatování o možné újmě či prospěchu v důsledku užití získaných informací není dostačující. Újma nebo prospěch musejí skutečně nastat, ohrožení nestačí, a žalovaná je povinna tyto veličiny náležitě vymezit a prokázat.
50. Pro úplnost soud uvádí, že dle § 35e odst. 2 zákona o advokacii se přiměřeně v kárném řízení užije trestní řád, nestanoví-li advokátní kárný řád nebo zákon o advokacii jinak. Kárný řád (§ 22 až § 25) ani zákon o advokacii (§ 34 odst. 2 a § 34b odst. 1) zvlášť neupravují obsah výroku, pročez platí náležitosti rozsudku dle § 120 odst. 3 trestního řádu. Výrok, jímž se kárně obviněný uznává vinným musí přesně označovat kárné provinění, jehož se výrok týká, a to nejen zákonným pojmenováním a uvedením příslušného zákonného ustanovení, nýbrž i uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným.
51. Městský soud proto žalobní námitce vyhověl. Žalovaná neprokázala, že žalobce byl ve střetu zájmů dle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o advokacii. Ani naplnění skutkové podstaty kárného provinění dle čl. 12 odst. 3 etického kodexu nebylo žalobci prokázáno a nemělo odraz ve výroku prvostupňového rozhodnutí.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

52. Městský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 3 soudního řádu správního soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí, neboť shledané vady se týkaly i tohoto rozhodnutí.
53. Žalobce měl ve věci plný úspěch. Městský soud mu proto přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů soudního řízení. Náklady řízení tvoří soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení ve výši 13 600 Kč za čtyři úkony právní služby: převzetí zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu), sepsání žaloby a repliky, která nebyla pouhým shrnutím žaloby, ale obsahovala rozvedení žalobních bodů (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu), účast na jednání před soudem (§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu) a režijní paušál dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupkyně žalobce je ve smyslu § 57 odst. 2 soudního řádu správního plátcem daně z přidané hodnoty, proto do nákladů řízení náleží též částka odpovídající sazbě daně ve výši 2 856 Kč. Konečná výše náhrady nákladů je 19 456 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje K.Š.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. září 2021

JUDr. Karla C h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K.Š.